

2

א' באדר א' תשכ"ה
3 בפברואר 1965

משה היקר והאהוב,

זה עתה קראתי בהנאה, ודאי כרבים אחרים, "ראיון השבוע" שנחפרסם ב"מעריב" ביום ששי החולף ואני חש לומר לך "שא ברכה, המורה, מפינו, ברכה נאמנה על כל שלמדנו ממך ועל כל שנלמודה".

הדברים הברורים והקולעים שנאמרו באותו ראיון, עמקו-הראייה בהם ניחוונו דבריך, והעיקר, הכנות האינסלקטואלית והנפשית הגלומה בהם, יש בהם משום משב-רוחני רענן לדור נבוכים כדורנו.

מקבל אני כנתינתם דבריך בנוגע לקונגרס הציוני הכו'. אולם דבר אחד הרשני לומר לך ובגילוי לב: דומני, שנעדרה מקונגרס זה, ההשראה, חסרה היד המכוונת. לרגעים היתה הרגשה, כי הינה ספּענת-הקונגרס מיטלטלת לה אנה ואנה לרוחות השונות באין מחזיק בהגה, וזאת למרות נוכחותו ומאבקו הנמרצים ומעוררי הכבוד של נשיא ההסתדרות הציונית ושל רבים אחרים בנחשולים השונים שפרצו מכל עבר. במלים אחרות: חסרת אתה.

אני מקוה, ודאי כרבים אחרים, כי איתנותך הנפשית, עוז-רוחך, מנהיגותך הרמה ועיקר העיקרים חוסן בריאותך יעמדו לכולנו, לתנועה ולמדינה עוד שנים רבות.

כה לחי,

ב י ק ר ו ב כ ב ו ד

שמעון אביזמר